

Zeepkist

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 27 januari 1989

Columnisten en hun producten heb ik altijd met argwaan bekeken. Ingeperkt in hun kolom geven ze kort en bondig hun mening. Juist daardoor wekken ze de indruk dat hun woord gezagwekkender is dan dat van anderen. Ik heb geleerd teksten te wantrouwen. Al levend ontdekte ik het betrekkelijke, de halve waarheid van of de leugen in de geschreven tekst. Dagelijks is te zien hoe mensen de leugen niet onderkennen in wat gedrukt staat, met alle gevolgen van dien.

En nu ben ik zelf tot de orde van de columnisten geroepen. Mijn argwaan hoop ik echter niet te verliezen en ik hoop mezelf daar ook in te betrekken.

Columnisten immers behoren nogal eens tot de pikorde. Ik wil daarmee zeggen, dat ze links en rechts uithalen naar deze en gene en wat niet al. Geboeid ben ik door wat Hanna Wolff, theologe en psychotherapeute, in haar boek *Jezus als Psychotherapeut* zegt, ingaand op het Jezus-woord in Mattheus 7, 3-5: 'Wat ziet gij de splinter in het oog van uw broeder/zuster, maar de balk in uw eigen ogen bemerkt ge niet?'

Wolff zegt: 'Elke splinterrechter is een balk, massief en gevaarlijk. In zijn val kan hij dodelijk zijn. Het beeld van de balk met de zware schaduw benadrukt de ernst, het gevaar, maar ook de omvang van het onrecht waarmee de splinterrechter bezig is.' Bovendien ontnemt hij niet alleen zijn slachtoffer maar ook zichzelf de kans om zichzelf tegen te komen. Die zelf-ontmoeting is volgens Wolff een levensvoorwaarde en plicht om tot een volwassen mens-zijn te geraken.

Argwaan blijft dus geboden. Voor splinters en balken is het voortaan opgepast. Ik heb een bevlogen mens gekend die zijn hele leven gehunkerd heeft naar een column; een plek waar hij zijn boodschap, zijn mening, ergernis, verdriet vooral over wat er in kerk en wereld en tussen mensen mis gaat, kon spuien. Die wens bleef on vervuld. Misschien verlangt elk mens wel naar zo'n zeepkist.

En zomaar, ongevraagd krijg ik een column in de schoot geworpen. De Bazuinredactie zocht een vrouw; een vraag om serieus te nemen als je ervan overtuigd bent dat vrouwenverhalen nog altijd worden afgedaan als vrouwenpraat. Daarom ga ik deze plek bezetten.